

Bijdrage PvdD Gouda

Afgelopen september waren er weer de vele tienduizenden spreeuwen die elke nacht hun weg naar de Goudse oevers vonden en daar hun ballet opvoerden, voordat zij daar gingen slapen. Adembenemend mooi.

IK nodig u allen graag uit om volgend jaar ook te gaan en dit wonder van de natuur te aanschouwen. Zo dichtbij. En meer dan een veilige plek, rust en ruimte om te mogen vliegen was er niet nodig voor al dat moois.

Geïnspireerd door dit schouwspel ontving ik een heel mooi boek van iemand die me zeer dierbaar in dit leven is. Het lied van de spreeuw.

Het gaat over een spreeuw die de pracht van het leven aanschouwt. En die bedacht: ik zing een lied, ik ga iedereen vragen waarover en het zingen voor iedereen die wil luisteren. En toen bedachten wij, welk lied zouden wij kunnen zingen over Gouda na een rondvlucht over onze stad? Het Goudse lied zou ongeveer zo kunnen klinken:

We vliegen eerst boven de Oostpolder en het Goudse Hout. En die zouden vragen, zorg dat je over ons kunt zingen als prachtige, florerende natuurgebieden in de stad, waar niet alleen mensen rust vinden. Maar ook de dieren, de bomen en alles wat leeft in en onder de grond.

We zien de zoogdieren die van groengebied naar groengebied willen gaan Die zouden piepen, zing over hoe wij veilig mensenwegen kunnen oversteken en niet meer massaal doorgereden worden.

De dieren en natuur waarmee we samenleven En die zouden stacato vragen, geef ons een permanente stem in de gemeentelijke plannen. Geef ons bijvoorbeeld een eigen adviesraad en toets alle ontwikkelplannen aan werkelijk gezonde biodiversiteit.

Dan vliegen we samen op met mensen die graag mee willen doen en zichzelf willen zijn.

Over hen zouden we kunnen zingen over inclusiviteit. mensen van elke taal, van elke kleur, die gevlucht zijn, van elke gendervoorkeur moeten hier mee kunnen doen. Iedereen is welkom en participatie is alles.

En we horen de Goudse economie opbloeien Want die wil niet langer de dissonant vormen, ze wil bevrijd worden van economische groei om lokaal, gericht op welzijn en solidariteit te worden. Zodat haar bestaan niet langer om het recht van de sterkste gaat en om nog meer voor nog minder geld.

We vliegen maar even langs deabri's en reclamezuilen. En die zingen in koor, schaf ons af want we zijn er namelijk niet om mensen het beste te wensen. We zijn er alleen maar zodat mensen meer gaan kopen.

En dan komen we onvermijdelijk bij de afvalberg. Wat die broemt: ik zou zo ontzettend graag steeds kleiner worden en ervoor zorgen dat ik niet meer in zee of in arme landen terecht kom. Dan hoeven Gouwenaren namelijk zich ook niet meer blauw te betalen aan afvalheffingen en houden ze geld over. Consuminderen is het antwoord.

We landen op de Goudse huizen. En die ratelen: nog lang niet iedereen kan het betalen om ons duurzamer te maken. Maar wat jullie wel kunnen doen is alternatieven onder de aandacht brengen die op de korte termijn ook soelaas bieden. Vertel eerlijk dat als mensen bijvoorbeeld plantaardiger gaan eten, zij minstens zo'n belangrijke bijdrage op de korte termijn leveren aan

het klimaat. En dan kunnen we doorgaan met oplossingen vinden, terwijl jullie de grote vervuilers in de stad natuurlijk nu meteen aanpakken.

Oh ja, en nog een dingetje: ga niet voor bouwen, bouwen, bouwen in de stad maar ga voor wonen, wonen, wonen.

En toen wilde de Goudse kaas ook zijn deuntje in het zakje doen. En die zei, wat?! Brengt mijn bestaan mensen, dieren, boeren en het klimaat schade toe? Zorg dat ik minstens net zo lekker blijf, maar dat ik plantaardig iedereen gelukkig maak.

En toen was er ineens de stem van onze aarde. Die klinkt als een zachte, zoete trombone: met al deze stemmen kunnen jullie volgend jaar een begroting presenteren die als basis een maximale stijging van 1,5 graden heeft. Ook handig zodat jullie over 25 jaar een Gouda 775 jaar kunnen vieren zonder zwemvesten.

Wij kijken uit naar het lied van de spreeuwen van het volgende jaar.